Dosarul nr. 5r-4790/2025
4-25110892-12-5r-04082025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

04 decembrie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată compusă din
Președintele ședinței, judecătorul Silvia Slobodzean
Grefier Ana-Maria Munteanu, Mariana Mihailov
Cu participarea:
Apărătorul petiționarei, avocatul Lunga Dmitri
În lipsa:
Petiționarei
Ceban Ana
Agentului constatator Ciobanu Olesea

examinând în ședință de judecată publică contestația depusă de cet. **Ceban Ana**, a. n. *****, IDNP *****, domiciliată în *****, *****, *****, împotriva procesului-verbal și a deciziei de sancționare seria/nr. MAI07 123532 din 16.07.2025 emisă de agentul constatator Cioban Olesea în baza art. 47[1] alin.(1) din Codul Contravențional,

a c o n s t a t a t:

La 16.07.2025, agentul constatator, Cioban Olesea a întocmit în privința Anei Ceban procesul-verbal și decizia de sancționare seria/nr. MAI06 123532, prin care aceasta a fost sancționată în baza art. 47[1] alin.(1) din Codul contravențional la o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 750 unităţi convenţionale, echivalentul a 37 500 (treizeci și șapte mii cinci sute) lei, fiind reținut în sarcina acesteia că, la data de 01.01.2024, aflându-se în *****, *****, *****, cet. Ceban Ana, în anul 2024, ar pretins și a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicației PSB Bank din Federația Rusă, pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului din 20.10.2024, conform a primit mijloace bănești de la un partid politic prin aplicația PSB banc, prin ce a comis contravenție prevăzută de art. 47[1] al.1 Cod Contravențional al RM.

La 22.07.2025, **Ceban Ana**, a depus contestație împotriva procesului-verbal și a deciziei de sancționare seria/nr. MAI07 123532 din 16.07.2025 emisă de agentul constatator Cioban Olesea, în baza art. 47[1] alin.(1) din Codul Contravențional.

În susținerea contestației petiționara a indicat că, nu recunoaște vina și nu este de acord

cu procesul verbal și Decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

În aceiași ordine de idei, iterează că, tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator: a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa; nu i-a explicat drepturile și obligațiile; nu i-a asigurat dreptul la apărare; nu i-a asigurat, după caz, serviciile unui interpret; nu i-a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt; a întocmit procesul verbal cu grave erori de conținut; a amenințat-o cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere; în tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supusă unui tratament umilitor și degradant, fapt care a afectat-o atât pe sine cât și întreaga familie.

Reieșind din natura penală a contravenției stabilită prin cauza Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigențelor instituite de art.6 par.2 CEDO, agentul constatator prin prisma art.440 alin.(1) Cod contravențional și prin prisma cauzei Anușca vs Moldova (18 iulie 2010), urmează să exercite o investigație completa, nepărtinitoare și obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient și concludent pentru stabilirea circumstanțelor importante ale cauzei, determinarea existentei faptei contravenționale, încadrarea juridică a faptei contravenționale și administrarea probelor invocate apărarea sa de către ultimul.

Procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Menționează că agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului-verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientului.

Potrivit Deciziei de sancționare acesta ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii fiind false și abuzive.

Simpla indicare de către agentul constatator că, contravenientul ar fi comis contravenția incriminată, nu poate sta la baza sancționării acestuia, iar de către agentul constatator nu a fost stabilit faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu.

La caz, de către agentul constatator nu au fost prezentate probe, care să confirme faptele și circumstanțele incriminate contravenientului. Cum a comis această contravenție imputată, de către agentul constatator nu a fost indicat.

Referitor la timpul săvârșirii contravenției este indicată perioadă (dată) incertă și neclară iar cum a ajuns agentul constatator la constatarea datei sau perioadei comiterii contravenției nu este clar.

De asemenea susține că, nu există nicio probă, care să dovedească cine anume i-a dat bani, care persoană fizică. O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat clar și fără echivoc timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la el. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri. Nu

este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate.

Mai mult ca atât agentul de constatare nu a verificat dacă de numărul de telefon pe care ar fi venit un mesaj SMS de la o bancă ar fi fost utilizat anume de către contravenient. Nu a fost nici într-un fel înlăturată ipoteza că numărul de telefon poate fi utilizat de către o persoană terță.

Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale și presupuneri ale agentului constatator, bazate pe unele informații indirecte și interpretabile ambiguu.

La decizia de sancționare nu a fost anexat nici un material probator care ar demonstra componența contravenției de la art. 47^1 Cod contravențional.

Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutiv al contravenției.

Omisiunile menționate supra ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin. (1) Cod contravențional, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează că omisiunile enunțate, de rând cu celelalte, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia.

Menționează de asemenea că procesul verbal s-a întocmit cu grave erori de formă și conținut.

Susține acesta că, potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.

Omisiunile respective, așa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) Cod contravențional determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

Conform prevederilor art. 6 § 2 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până atunci când vinovăția sa va fi legal stabilită. Notează faptul că, tragerea la răspundere penală în lipsa motivelor verosimile de a bănui că persoana a săvârșit o abatere penală constituie o încălcare a Convenției.

Prezumția de nevinovăție stă la baza tuturor garanțiilor procesuale legate de protecția persoanei în procesul penal, inclusiv, procesul contravențional (reieșind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg vs. Moldova).

Legea procesual-penală și cea contravențională (reieșind din prevederile hotărârii CEDO în cauza Ziliberberg vs. Moldova) stabilește că, răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate legal, se interpretează în favoarea bănuitei. Această reglementare se include în spiritul prezumției nevinovăției datorită

faptului că, pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informație, în baza căreia se pot trage două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeași circumstanță, arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de vinovăție.

Cu privire la practica CEDO despre prezumția de nevinovăție, în cauza Creanga c. României 2012, p.88 Curtea reamintește că, la aprecierea mijloacelor de probă, ea reține criteriul probei ,,dincolo de orice îndoială rezonabilă".

La caz, nu există probe care să confirmă vinovăția contravenientului în comiterea contravenției imputate și nu confirmă, dincolo de orice îndoială rezonabilă, vinovăția acestuia.

Art. 6 (2) CEDO «exprimă principiul prezumției nevinovăției. Acesta, inter alia, cere ca în exercitarea funcțiilor lor, membrii completului de judecată nu trebuie să aibă o idee preconceputăprecum că inculpatul a comis infracțiunea de care se învinuiește; sarcina probei fiind pe seama părții acuzării, și orice dubiu urmează să fie interpretat în folosul inculpatului....» Justificarea aplicării acestui principiul, are la bază ideea că pentru societate ar fi cu mult mai bine dacă o persoană vinovată ar fi achitată, decât dacă o persoană nevinovată ar fi condamnată. Sarcina probei este în seama acuzatului numai dacă acesta are vreun motiv scuzabil, însă în cazul în care există dubii cu privire la vinovăție, acestea urmează a fi interpretate în favoarea lui.

La caz, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări vagi ale agentului constatator.

Potrivit prevederilor art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, coruperea electorală pasivă este pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Din incriminarea adusă subsemnatului se indică că ar fi pretins și acceptat surse bănești în scopul exercitării sau al neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor.

În planul încadrării juridico-contravenționale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că făptuitorul ar fi pretins careva mijloacele bănești destinate anume pentru determinarea de a exercita sau să nu drepturile electorale în cadrul alegerilor.

Atenționează asupra faptului că o cerință obligatorie, care reiese implicit din dispoziția alin.(1) art.471 Cod contravențional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător.

În alți termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptățit a accepta sau primi asemenea foloase.

Făcând o analiză juridică a semnelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, subliniază petiționarul că, nu au fost acumulate probe care ar indica asupra faptului că subsemnatul contravenient ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului, fapt care impune instanța de judecată să înceteze procesul contravențional în privința acestuia.

Contrar materialelor anexate de agentul constatator cu titlu de probe comunică faptul că: încheierile instanțelor judecătorești cu privire la autorizarea efectuării acțiunilor de urmărire penală din 22.10.2024 și din 01 aprilie 2025 nu indică asupra comiterii contravenției de către

contravenient. Reieșind din Raportul de analiză efectuat în cadrul cauzei penale nr.2023970322 nu demonstrează comiterea de către contravenient a careva acțiuni ilegale. La fel și cu celelalte acte anexate la cauza contravențională.

Cu privire la pagina anexată, care ar fi Extras din lista abonaților la operatorul de telecomunicații, se indică careva date, însă care este legătura cauzală a acestor date cu contravenția incriminată, nu este clar.

Celelalte acte anexate la dosar de asemenea nu conțin careva informații despre comiterea contravenției de către subsemnat.

Consideră necesar de reiterat că agentul constatator nu a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul verbal prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât să fie răsturnat principiul in dubio pro reo. Nicio probă nu are valoare prestabilită iar simplul fapt al întocmirii procesului verbal este insuficient pentru atragerea persoanei la răspundere contravențională. Iar agentul constatator a aplicat sancțiunea doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția contravenientului. Sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să demonstreze nevinovăția sa. Ori nevinovăția se prezumă până la momentul în care este răsturnată.

Agentul constatator nici nu a făcut referire care probe concrete i-a permis să conchidă comiterea faptei indicate în procesul verbal. Simpla instalare a unei aplicații bancare sau un mesaj SMS nu este o încălcare a legii și nu poate fi sancționată, mai ales că nu este demonstrată vinovăția persoanei că ar fi primit bani anume cu scopul de a exercita sau nu un drept electoral.

Totodată, instanța de judecată urmează să ia în considerare, pe lângă principiul de nevinovăție și principiul in dubio pro reo, în conformitate cu jurisprudența CEDO. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze pe probabilități ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Constată petiționarul că, de către agentul constatator, nu au fost stabilite circumstanțele importante pentru justa soluționare a faptei contravenționale și anume: comiterea faptei contravenționale.

Contravenientul este o persoană incompetentă din punct de vedere juridic, fapt care nu i-a permis să perceapă acțiunile polițiștilor, iar ultimii au profitat de încrederea care o avea contravenientul și ilegal au întocmit acte, care au acuzat în final de comiterea unui contravenții destul de serioase.

Cu referire la cele expuse supra, constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.

În așa mod, consideră că a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 temeiurile de încetare a procesului contravențional, Cod contravențional.

Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 47^1 Cod contravențional.

Respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Examinând materialele dosarului contravenţional raportat la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată reţine următoarele.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8) din Codul contravențional.

Inițial, instanța verifică respectarea obligațiilor procesuale de către petiționar, astfel, în prezenta speță procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența persoanei la data de 02.05.2025, respectiv contestația a fost depusă la data de 08.05.2025 adică cu respectarea termenului de contestare, iar în asemenea situaţie prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional, sunt respectate.

Potrivit prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul contravențional, contravenţiile prevăzute la art.47-47^2, art.48^1 alin.(7), art.49, 50, 52, 521, 54, 68^1–71, 73, 76^1, art.77^2, art.77^3 alin.(1), art.78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80^1, 85–87, 89–91, art.91^1 alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180^1, art.197 alin.(5), art.201–203, 205, 207^1, 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1) şi (9), art.263^1, 267, art.273 pct.17) şi 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art.287 alin.(8), art.287^3, 289^1, 321, 325, 326 alin.(2)–(6), art.327^4, 331, 332, 332^1, 338–341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 350^2, 354–357, 359–362, art.364 alin.(2), (21), (5), (6) şi (10), art.365, 365^3 şi 365 se constată şi se examinează de către poliţie.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor art. 440 alin. (2) din Codul contravențional, agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează când dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din cod, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. MAI06 123532 din 16.07.2025.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți,cât și din

oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional.

Totodată, conform prevederilor art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Respectiv, instanța de judecată menționează că, procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența petiționarului cet. **Ceban Ana**, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 383, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia agentului constatator, fapt confirmat prin semnătura acestuia aplicată în procesul verbal cu privire la contravenție.

În continuare, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului contestat nu a fost înlăturată, în privinţa căruia se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul.

Dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Subsecvent, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste

prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).*

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce făptuitorului.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

În speță, **Ceban Ana,** se învinuiește că, la data de 01.01.2024, aflându-se în *****, *****, *****, cet. Ceban Ana, în anul 2024, ar pretins și a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicației PSB Bank din Federația Rusă, pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului din 20.10.2024, prin ce a comis contravenție prevăzută de art. 47^1 al.1 Cod Contravențional al RM.

Astfel, studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 123532 din 16.07.2025, încheiat în privința Anei Ceban, instanța de judecată atestă că, la rubrica „timpul săvârșirii" de către agentul constatator a fost indicat „*01.01.2024 ora 15:31".*

Respectiv, prin procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 123532 din 16.07.2025, cet. **Ceban Ana** a fost recunoscut vinovat și sancționat pentru comiterea contravenţiei prevăzute art. 47^1 alin.(1) din Codul contravenţional.

Prin urmare, cu referire la fapta contravenţională incriminată cet. **Ceban Ana**, instanţa de judecată ţine să constate următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

În acest sens, instanța constată că materialul contravențional este compus din: procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 123532 din 16.07.2025, procesul-verbal de constatare de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 16.07.2025, raportul SP-5 al IP Ciocana, raportul SSP al IP Ciocana, extras de identificare, solicitare din 08.04.2025 către IP Teritoriale, cazier contravențional din 10.04.2024, citație pentru prezență la 18.07.2025 ora 10:30, copia ordonanței privind aprecierea pertinenței

rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08.11.2024, copia încheierii și mandatului judecătoresc din 01.04.2025 prin care s-a dispus autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516, copia încheierii și mandatului judecătoresc din 22.10.2024 prin care s-a autorizat efectuarea măsurii speciale de investigație: colectarea de informații de la furnizorii de servicii de telecomunicații electronice, copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11.12.2024, copia ordonanței privind autorizarea măsurilor speciale de investigații din 19.11.2024, copia încheierii și mandatului judecătoresc din 01.04.2025 prin care s-a autorat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații în cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516, raportul din 22.04.2025, copia raportului privind înregistrarea contravenției din 21.03.2025, copia raportului din 08.04.2025, extrase din baza de date.

Instanța de judecată reține că, în procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 123532 din 18.04.2025 întocmit în privința lui cet. **Ceban Ana**, este indicată dat comiterii faptei: 01.01.2024 ora 15:31.

Mai mult ca atât, prin prisma celor expuse mai sus la caz, se atestă că, procesul-verbal și decizia agentului constatator, dedusă judecății este afectată de vicii fundamentale, care se exprimă prin încălcarea drepturilor garantate de art. 6 și 7 CEDO. La caz, în mod rezonabil nici un reprezentant al autorităților statului nu putea, să întocmească un proces-verbal după cum este cel dedus judecății în prezenta speță, având în vedere considerentele că, fapta imputată a fost incriminată prin **Legea nr.230 din 31.07.2024, publicată în Monitorul Oficial la data de 15.08.2024**, Codul contravențional a fost completat cu articolul 47[1] cu următorul cuprins: „*Coruperea electorala pasivă (1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune*”, ce se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Astfel, instanța conchide că, agentul constatator îi incriminează cet. **Ceban Ana** comiterea unei contravenții care nu exista la momentul comiterii faptei potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție.

Or, potrivit art. 3 alin. (2) Cod contravenţional, legea contravenţională care înăspreşte sancţiunea sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei contravenţii nu are efect retroactiv.

Instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) Cod contravențional.

Conform art. 22 alin. (2) din Codul contravențional, orice probă obținută prin încălcarea legii nu are valoare juridică.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Acestea fiind menționate, instanța de judecată consideră că agentul constatator a examinat cazul superficial și unilateral și într-un final i-a imputată cet. **Ceban Ana** comiterea unei contravenții care nu era prevăzută la data de 01.01.2024 ora 15:31, de legea contravențională.

Conform prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) al Codului contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă: nu există faptul contravenţiei.

La fel, în conformitate cu prevederile art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

În conformitate cu prevederile articolelor 441 alin. (1) lit. a), 442, 448, 460-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația depusă de **Ana Ceban**, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 123532 din 18.04.2025 și deciziei de sancționare, emisă de agentul constatator Cioban Olesea în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravențional.

Se anulează decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 123532 din 16.07.2025, emisă de agentul constatator Cioban Olesea în baza art. 47^1 alin.(1) din Codul Contravențional, în cauza contravențională pornită în privința **Anei Ceban**, cu încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Silvia Slobodzean**